

EDWARD HIGGINS
Kindral

EESTI
AR RAHVUS-
RAAMATUKOGU

tsiaalne fond
WILLIAM BOOTH
Asutaja

ENS
Riiklik Avelik
Raamatukogu

GORDON SIMPSON
Territ.-korn. Eestis ja Lätis

SÕJA RÜÜP

Päästearmee häälekandja Eestis

No 15

Rahvusvaheline pääkorter
101 Queen Victoria Street London

Oktoober 1930
Ilmub 1 kord kuus

2. aastak.

Rahvuslik pääkorter
Matisa iela 13 krt. 6 Riga

Hind
15 senti

Emalootus ja lapse sõber.

Kuhu poole pöörab ema, kui tema last, tema kallimat olevust vaevab haigus ja inimese käed ei suuda enam aidata? Kes võiks veel päästa väikest elu? Kelle juure peab ema pöörama nõuandmise saamiseks, kui ta tahab oma kallimat üles kasvatada häaks, ausaks, ihu ja vaimu poolest tugevaks inimeseks? Kes hoiab emal last kurjade ilmalikkude mõjude eest? Kellele peab ema usaldama oma poja ja tütre, kui nad lähevad välja maailma ja algavad iseseisvat elu? Kes võib aidata ema?

Õnnis on see ema, kes tunneb üht, kelle poole tema võib pöörata kõigi oma muredega, kelle kätte ta võib julgelt usaldada kõige kallima, kes temal on — oma lapse. Jeesus Kristus on veel täna ema ainuke lootus ja lapse parim sõber. Ükski ema pole asjata Tema poole pööranud. Hääd õpetaja tunneb oma väikeste südameid ja mõistab neid juhatada kui ei ükski teine.

Emal käes on suurel mõeldul lapse käekäik.

Kui palju kannatusi ja pettumusi saaks ära pöördud, kui palju rohkem oleks Eestis sügavasti õnnelikke kodanikke, kui emad rohkem oma lapsi tooksid Jeesuse juure. Kui lapse meel hakkab arenema, tema kohe tutvuneb oma parima sõbra, oma Päästja, oma Õnnistegi-jaga, oma kindla kaljuga elus, siis meie neitsid ja noormehed oleksid palju ausamad, õnnelikumad, tugevamad ja elus kasulikumad.

Emad, laske omad väikesed Jeesuse juure! Jeesus Kristus toob hingesse korda ja rahu. Tema muudab meie meeled ja meie püüded. Jeesuse mõju all jätame maha kõik kõveruse ja enesearmas tuse ja sinna asemele asub, õigus, ausus, ohvrimeel-sus ja armastus, sest Jeesuse ligiolemisel meie üleastumised ja patud põlevad väga meie südames, kuni Tema meid neist vabastab. Siis ainult algab õnnelik elu, missuguse meie Looja on määranud kõigile inimestele.

Emal, kas Jeesus on sinu südant saanud ümber muuta? Ära keela tõsist eluõnne oma lapsele.

— Emad, tooge omaid väikesed Jeesuse juure!

Ametlikud teated.

Paigutused.

Läti-Eesti territoorium

Lt.-kol. Gordon Simpson territori-
aal-komandöriks.

R. P. K.
London

Henry W. Mapp.
Staabiülem.

Paigutused.

Proua staabikapten Pennick terri-
tooriumi koduühingu sekretäriks.

Ensain Marta Hänni T. P. K. eri-
lise töö jaoks ajutiselt.

Kapten Ida Fiismeister kadetkooli
koduohvitserina ajutiselt.

Leitn. Blees teiseks ohvitseriks kä-
sutes Tartu.

Envoi Bakul T.P.K.-i erilise töö jaoks.

T. P. K. Riias, GORDON SIMPSON
Sept. 1930. territoriaalkomandör.

Territooriumi märkused.

(Üldsekretärikt staabikapten Pennick'ilt.)

Territoriaalkomandör.

Sel ajal kui loetakse neid märkusi, on meie juhataja külastanud iga korpust territooriumil ja tema külaskäigud, nagu teatud kõikjal, olid tagajärjeks ja Issand on tarvinud teda õnnistuseks igaühele, kellega ta on kokku puutunud. Ta on igapäev lähedalt seotud mitmesuguste küsimustega töö ja selle tuleviku arenimise suhtes ja tema valmistab juba kava, et edasi viia tööd igas suunas.

Lõikuse tänapäeva.

Erilised tänukoosolekud peetakse iga korpuse kuu jooksul ja on loota, et iga sõber ja seltsiline annab vabatahtlikult ainetes ja rahas kohapäälse töö toetuseks igas korpuses. Ümbrised antakse rõõmuga sõpradele annetuse jaoks sellele fondile, ja annetused võib saada territoriaalkomandörile otse rahvuslikku pääkorterit. Meie vajame väga teie abi, töö edustamiseks eeloleval talvekuudel.

Avitav käsi.

Territoriaalkomandör loodab asutada iga korpuse juure territooriumil samariitlase töökorralduse hädaliste avitamiseks — töita näljaseid, riietada paljaid, külastada haigeid ja aidata vaeste kõigehädalisemaid vajadusi. Seda võib teha ainult siis, kui tarviline raha on koos. Kas tahate aidata meid?

Kadettide ametisse seadmine.

Käesolev sessioon lõpeb ja kadetid seatakse ametisse Riias Kongressi saalis territoriaalkomandöri poolt 5. novembril s. a. On loota, et Eesti kadetid tutvustatakse avalikult juhataja poolt Tallinnas ühel hilisemal kuupäeval.

TERRITORIAAL-KOMANDÖRI KIRI

avaldamiseks „Sõjahüüsus“ Okt. 1930 a.

Minu armsad seltsilised!

Minu saabumisest saadik Lätisse laupäeval, 16. augustil, mul oli võimalus kokku puutuda suurema osaga teie seast ja ma sain esimese mulje tööst, mis läheb edasi Jumala kaitseva käe all.

Ohvitseride nõupidamised ja avalikud koosolekud, mis peetud septembri esimesel nädalal Riias, ja minu viimased külaskäigud üle kogu maa jätsid tunde, et teie südames on mitte ainult arusaamine, vaid ka selle vaimu tõeline omanine, mis julgustas Asutajat William Boothi 65 aastat

tagasi, kui ta algas Jumala kutsel tööd, millest nüüd on välja arenenud üleilmne liikumine kadunute ja kirikuta masside päästmiseks ja kristlikuks häätegevuseks, mis on tõusnud enneületamata astmele.

On selge, et rahvad kui ka isikud ei või tõsiselt kosuda, kui nad ei austa Jumalat, ei pea Tema käske, ei soovi hääd oma naabritele ja ei ela rahus.

Patt, suur ürgvaenlane tekitab pöörmata inimeste südames ja meeltes enesearmastust, viha, lihahimu, sisemisi ja väliseid võitlusi ja palju teisi pahesid; pimestades sisemist elamust kõige vastu, mis on püha, puhas ja Jumala sarnane; on vaenlane, kelle vastu Päästearmee pingutab kogu oma jõudu.

Juhatamistöele asudes edenevais Läti ja Eesti vabariikides kasutan võimalust, et kutsuda üles ohvitseri ja sõdureid loobumiseks maailmast kõigi tema patuste lõbeduga, sõprustega ja esemetega; ja otsustavalt näidata endid Jeesuse Kristuse truide järelkäijatena, hoolimata kannatustest ja kaotustest seda tehes.

Ma hüüan teid endid järjekindlalt tunnistama vale, pettuse, eba-
vooruse, labaste kõneluste, võltsi kujutluse, ebaaususe, petlikku tege-
vuse eest kodus ja ärielus, vägijookide ja kõiksugu kurjuse eest, mis-
suguse nime alla need ka kuuluksid.

Käitlegem kõiki inimesi tõsiselt, kaunilt, ausalt ja lahkelt, võimaluse järgi silmas pidades ka nende hääkäiku ja igavest päästmist.

Minu manitsen teid, kes olete kogu oma südamega vastu võtnud päästmise, mis teile pakutud Jehoova lõpmata armust, avalikult tunnustama Jumal-Isa meie Kuningaks, Jumal-Poja, Jeesuse Kristuse meie Issandaks ja Päästjaks, Jumal-Püha Vaimu meie Kaitstjaks ja Jõuks, ja Tema abiga Teda armastama, teenima, austama ja Tema sõna kuulma kogu eluaja.

Ma palun Jumalat, et Päästearmee võiks saada vägevaks jõuks õigluse ja et Eesti ja Läti rahvad võiksid omada kasu Armeed mitmesugusest tegevusest, mis üle maailma toimub tema lipu all.

Püüdgem teha kõik Jumala auks.

Kristuse ja Tema risti eest

Teie

Rahvuslik Pääkorter
RIIAS, 29. septembril 1930 a.

GORDON SIMPSON,
territoriaalkomandör.

Muudatus paigutustes.

Järgmised paigutused leidsid aset: Kapten Fiismeister, kes nüüd on paranenud oma kehvast haigusest, on paigutatud koduohvitserina kadeti kooli.

Ltn. Blees, Tallinna II korpusest, teiseks ohvitseriks käsutada Tartus, kus tal erilised vastutused on samariitlase töö ja noorsootöö alal, ensain ja proua Granholmi juhatusel.

Envoi Bakul, kes on teeninud nii

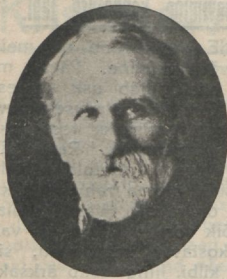
hästi Tartus, on paigutatud T. Pää-
korterit erilisele töökimistöele.

Jumal õnnistagu neid paigutusil!

Proua ensain Granholmi

tervitati südamlikult Tartu saabumisel ühes oma abikaasaga. Territoriaalkomandöri ja minul oli õnn kohata pr. Granholmi meie viimasel külaskäigul Eestisse. Meie täname Rootsit, kes annud, ja tervitame Eestit, kes saanud nii hääd lisa meie tegevusele.

Inimene, keda Jumal tarvitab.

Kirjutanud komandör Samuel L. Brengle.

Komandör Samuel Brengle,

käesoleva artikli kirjutaja, on meile väga hästi tuntud oma pühitsussisuliste artiklitega, mida aegajalt avaldanud mitmesuguste maade „Sõjahüüd“. Nüüd on ta vanaduse tõttu neil päevil Am. Ühisriigis tagasi astunud Päästearmee tegelikust teenistusest.

Mõni aeg tagasi kõnelesin ma ühe kristliku kaupmehega, kes väljendas suurt ja tähtsat tõde. Tema ütles: „Inimesed hüüavad Jumala poole, et neid saaks tarvitatud, kuid Tema ei või. Nemad ei ole endid Tema ära annud; nemad ei ole alandlikud, pühad ega õpetuse vastuõttjad. On palju inimesi, kes tulevad minu juure, soovides tööd minu laos, kuid ma ei või neid tarvitada, nad on kõlbatud minu tööle. Kui ma vajan kedagi, siis pean minema ja kuulutama ning mõnikord mõõda saatma mitmed päevad, püüdes leida inimest, kes oleks kõlblik kohale, milleks ma teda soovin, ja siis ma proovin teda läbi, kas ta sobib minule või mitte.“

Jumal tarvitab igaüht, keda Ta võib.

Tõelolu on see, et Jumal tarvitab igaüht, keda Ta võib, tarvitades neid täielisel määral Tema teenistuseks. Selle asemel et paluda nii palju tarvitamise pärast, inimesed peaksid läbi katsuma endid, kas neid võib kasutada.

Jumal soovib mehi ja naisi, ja Tema püüab neid igalt poolt; kuid kaupmehe sarnaselt Tema peab mõõduma sadadest, enne kui ta leiab õigeid isikuid. Piibel ütleb: „Jehoova silmad käivad kõik maa läbi, et Ta ennast nende vastu näitab kindla olevat, kelle süda häa, kohtlane on Tema vastu!“

Oo, kuidas Jumal soovib tarvitada sind! Kuid enne kui sa Teda uuesti palud seda teha, vaata järele, et su süda oleks puhas Tema vastu. Siis sa võid oma lootuse panna selle pääle, et Jumal näitab ennast sinule tugevana. Au olgu Tema kallile nimele!

Kui Jumal otsib inimest tööle oma viinamäele, Tema ei küsi: „Kas on tema suure loomulikul anded? On tema täiesti haritud? On tema hääl laulja? On tema kõnekas palves? Võib ta palju rääkida?“

Kuid ennem Ta küsib: „On tema süda täielik minu vastu? On tema püha? Armastab tema palju? On ta valmis käima usu, aga mitte nägemise järele? Armastab tema Mind

nii palju ja on temal selline lapselik usaldus Minu armastusse tema vastu, et ta võib usaldada Mind teda tarvitada ka siis, kui ta ei näe ühtki tundemärki, et Ma tarvitan teda?“

„Ma tahan usaldada Teda.“

„Kas tema tüdib ja on nõrk, kui Ma parandan teda ja katsun teha teda kõlblikseks suuremale tarvitusele? Ehk tahab ta ühes lobiga hüüda: „Ehkki Tema lööb mind, siiski tahan ma teda usaldada.“ Kas otsib tema Minu sõna ja „uurib seda päeval ja öösel, et teha kõik sedamööda, kuidas on kirjutatud?“ Ootab tema Mind Minu nõuandmises ning otsib kõiges Minu Vaimu juhatusel?“

„Ekk on tema kangekaelne, isemeelne nagu hobune ja hobeusel, keda peab hoidma suuruast ja ohjast, nii et Ma ei või juhtida teda Minu silmaga?“ On tema inimese meelejärele tegija ja silmakirjateener, või on tema tahtlik ootama oma tasu ja otsib tema ainult „au, mis Jumalalt?“ Kas ta „kuulutab sõna“, ja on tema „tungiv õigel ajal ja mitte õigel ajal?“ On tema vaga ja lahke südames ning alandlik?“

Kui Jumal leiab sellise inimese, Ta tahab teda tarvitada. Jumal ja inimene soovivad niisugust sõbralikku arusaamist üksteisega ja vastastikku sümpaatiat, armastust ja usaldust, et nad hakkavad kohe „üksteisega töötama.“

Paulus on seni veel kasulik.

Paulus oli selline mees, — mida enam, nad teda piitsutasid, viskasid kividega ja katsusid vabastada maad temast, seda enam Jumal tarvitas teda. Viimaks nad sulgesid teda vanglasse, kuid Paulus seletas kõikumata usus: „Mina kannatan kui kurjategija, isegi ahelateni, kuid Jumala sõna ei ole ahelais“; ja nii ta rääkis Jumala sõna, et kuradid ega inimesed ei võinud panna sellele ahelaid, vaid see tungis vangla seintest läbi ning läks üle ookeanide ja manermaade, aastasajandite kestel kandes aulisi sõnumeid õnnistatud evan-

(Järg 6. lhk.)

Uus territoriaal-komandör Eestis.

Tervituskoosolekud
kol.-Int. Gordon Simpsonile.
Tallinnas ja Tartus 20.—22. sept.

Suure huviga ootasid Tallinnas korpuste seltsilised ja sõbrad tervituskoosolekut, mis peeti laupäeval, 20. skp. Suur hulk sõpru ja seltsilisi oli kogunenud ja tervitasid komandööri teretulemast. Tervitas pastor Marley Tallinna vabakoguduste poolt ja hra Jänes, „Sõjahüüü“ redigeerija, kõneles sõprade ja koosolekukülalistate nimel. Leitnant Matveus II korpusel tervitas komandööri Eesti ohvitserite poolt, kuna alakirjutanu ütles teretulemast korpuse nimel. Komandör ise oli rõõmus oma uue käsutuse üle ja usub, et päästelipp lehvib varsti igas Eesti linnas. Pühapäeval, 21. sept. hommikul oli pühitsuskoosolek, pärast lõunat ühine sõduritekoosolek mõlemile korpusel — ja õhtul päästiskoosolek. Päeva tagajärjeks oli 30 pühitsuse nõudjat ja 3 päästmise otsijat. Staabikapten H. Pennick saatis komandööri kõigil koosolekudel ja hra Kungs NMKÜ-st oli abiks tõlkimisega mõlemil päeval. Jumala abiga ja õnnistusega tahame olla Jumalale ja Armeel truud eelolevail päevil uue komandööri juhtimisel. „Edasi sõtta! Lootes Ta pääle, Lauldes kõik läheme võitlusele! Pühale lipule truuks me jääme. Päästjale Eestil! hüüame veel!“

Ernst Molin,
adjutant.

* * *

Meil oli rõõm, siin Tartus tervitada uut territoriaal-komandööri, kol.-Int. Gordon Simpsoni, esmaspäeval, 22. septembril. See meie esimese kohtamine oli südamlik. Koosolekule oli ilmunud asjast huvitatud publik. Lapsed kui ka vanad näitasid, et Tartu rahvas oskab laulda rõõmuga ja huviga. Komandör kõneles Saakaria 4:10 üle ja manitses, et tähele panna ka väikseid patte. Koosoleku lõpul tulid 6 hinge risti alla, et otsida Jumala päästmist.

V. Granholm,
ensain.

Palve muudab asjaolusid, kuna kiitus muudab õhkkonda.

Mõned hobused, kui nad on rautamata ja tee on kõva, lahkuvad sellelt teelt ja sammuvad sääli, kus maapind on pehmem. Samuti toimivad kristlased, kuigi nad on rautatud rahuvaangeliumi ettevalmistusega.

Jumalale andmine ei ole ainult kõnnes, vaid anda Talle kõik, mis kuulub Temaile, siis ei talle meie „anna oma kümnest Jumalale.“

Arstid on võimalik otsustada haige sise-mise seisukorra üle, vaadates tema keelt; jutustaja tarvitab sama meetodi.

Lugu Jakobi palveöst räägib meile, et Jumal ilmutab ennast inimesele, kes on küllalt õiglane avaldama ennast Jumalale.

Surematus.

„Kui keegi sureb, kas peab tema elama jälle?“

Inimese kujutlusvõime piirides ei ole küsimust, mis oleks tähtsam kui see. Kui inimene oleks loodud töötama, kannatama, armastama ja viimaks oma elu lõpul oleks määratud hävinemisele, siis meie olemasolu ei oleks muud kui pettumus.

Mõned on vastuse saanud; teistele näib, nagu ei oleks loogilist lahendust sellele probleemile, sest nad otsivad seda vale-allikalt. „Sõõgem, joogem ja olgem rõõmsad, sest homme oleme surnud.“ Jah, kuid mis siis, kui sureme, et ärgata ühes teises maailmas?

Tagasi vaadates aegloolekudele, leiame, et lootus surematusele on kõikidel aegadel vahvustanud inimesi nende tumedaid tundeid. Kõlbilised elavadi paganad, olgugi mitte valgustatud evangeeliumist, elustab soov olla surematu, ja meie leiame neid matmas omi surnuid aukartuses. Egiptlased olid eriti hoolikad laipu balsameerima.

Laulja oma ahastuses loodab igavesele elule, hoolimata selle näilises võimatusest ja lausub: „Sa võtad neid ära kui suur vesi, nemand on kui uni; ta kaob varaselt ära kui rohi. Tema õitseb hommikul ja on haljas, õhtul lõigatakse teda ära, ja ta kuivab ära. Sina teed, et inimese jälle põrmuks saab, ja ütled: Tulge tagasi, inimese lapsed.“

Piibel kinnitab õpetust surematusest. Meie Issand tõendab kindlalt vajadust ette valmistada tulevasele elule. Mäisel elul ei ole erilist väärtust, vast ainult nii palju, kui see on ühenduses tulevase eluga. „Mis on inimesel kasu sellest, kui ta võidaks kogu maailma ja kaotaks oma hinge? ja mida on inimesel anda oma hinge eest?“

Kristuse surma ülil eesmärk oli saavutada inimsoole igavese elu Jumalaks.

Moodne skeptik toetub teaduslikule seisukohale, arvesse võtmata, et teadus ei tungi teistesse maailmadesse väljaspool meie meeli. On olnud neid, kes eitanud Jeesuse ülestõusmist surnuist; kuid pole inimestamisväärt kuulda, et see fakt on saanud vastutõuke ja austuse osaliseks, kuna Jeesuse ülestõusmine ja surematus on ristiusu põhialus ja keskus. Ajaloolisi sündmusi ei saa demonstrearida, kuid selle asjaolu puudumine ei eita veel, et see sündmus on aset leidnud. Surematuse kindel teadus kuulub teise uurimisvaldkonda — see on, **usuale**.

Üks inimetu suuremaid rõõme on teadmine, et meil surematust ei tarvitse oodata surmatunni saabumisel, vaid et meie otsekohe, usus Jumala Pojasse, astume igavesse ellu.

Piibli tarvitamine.

„Mina tarvitan oma piiblit samuti nagu oma tšekiraamatut pangas, ainult selle vahega: ma pean välja tõmbama lehe igakord, kui tšeki rahaks vahetan; kuid selles raamatust jätan lehe alles ja võin teda tarvitada jälle ja jälle.“

Hudson Taylor.

Minu armas kindral!

Pääkorterit, välja- ja sotsiaal-ohvitserid Lätis ja Eestis. Kes kogunesid nõupidamiseks Riigi, esmakordselt oma uue komandoriga, kohustasid mind saatma Teie ustavaid ja liigutavaid tervitusi. Teie poolt kolonel Simpsoni nimetamine meie juhiks võeti vastu kõigjal vaimustusega, ja meie oleme temaga üks süda ja üks käsi temale Jumalalt määratud ülesandes, juhtida meie jõude suuremalele võitule. Meie südamed on soojaks muutunud ja meie soovid suuremalele asjule on õhutatud tema tulekuga.

Meie jälgime Teie sõjakäiku Löuna-Aafrikas sügava huviga ja tõsisel palvel, ja meie usume, et Teie säälvibimine oma inimeste keskel saaks rohkesti õnnistatud Jumala poolt.

Läti ja Eesti tegevjõud on noorimad ja arvult väiksemad Armeelaladest ridades, kuid meie ei anna järele oma pühenduses Jumalale ja Tema sihtidele: meie armastus patustele hingelede, meie truudus Armeele ja tema juhtidele ja meie andumus tema suures püüdes võita maailm Jeesusele. Võimaluste üks seisab avatud ja me astume edasi Jehoova väes, et võita patu kantsi, kuulutada vabadust vangidele; õnnistada neid meie Jumala väe ridadesse ja sellega kiirustada päeva, mil meie maad võivad omaks nimetada Päästjat, Kuningat ja kroonida Teda kõikide Issandaks.

Meie palume jumalike õnnistusi Teile ja armsale proua Higginsile, et Teie võiksite veel kaua juhtida Armeed võidule Talle vere läbi.

Uskuge mind,
minu armas kindral,

Teie alandlik
HENRY R. PENNICK,
üldsekretär

Kindral Higgins,

Johannesburg,
Löuna-Aafrika.

Riias,
3. septembril 1930.

Usu proovimine kannatuse läbi.

NIISUGUNE proovimine on meile sageli väga vajaline. Päevil, mil meil läheb hästi, jääb usk kergesti magama. Kurbuse palavuses tarvitatakse usku suurimaks tegujõuks, suurimaks pingutuseks. Rahu ajal riputatakse relvad muretult seinale. Miks peaksidki olema vahipostid, kui ümberingi on rahu? Miks olla alati valvel? Kõik on rahuline ja vait. Aga kui kostavad sõjasarved, siis haaratakse kilbi, hing saab ärkaks, vaimustus tõuseb, julgus kasvab.

Võitluses selgub, kas meie suurelvald on hädad ja ehtsad. Relvade varustus, mis ei kannu välja mingisugust tõuget ega survet, on vaid laste mänguasi. Ainult võitluses võib relv saada ehtsuse märgi. Toaanka ees seisavad rooside hulgas vaasides ka mõned kunstlikud lilled, mis liiguvad oma traatvartel. Võib olla ei märgatagi ehtsate ja järeletud lilled vahet. Nüüd aga hakkab sadama vihma. Nüüd ometi tuleb ilmsiks suur vahe. Ehtsad lilled hakkavad elama, nad muutuvad ilusamaiks ja lõhnavamaiks kui enne. Ja järeletud lilled? Nad kaotavad värvi ja hiilge, muutuvad täiesti väärtusetuks, nad visatakse sõnniku hulka. Nõnda mõjub kannatuse proov usule: hävitusena sellele usule, mis on isik vaid nime järgi; õnnistusena tõelisele, ehtsale usule puhastaval, uuendavalt, kinnitavalt. Kes on läbi teinud proovi võidurikkalt, sellel kasvab julgus ja usaldus, et tema ka teistest võitlustest tuleb välja võitjana. Vaata sääl laeva, mis alles dokist on lastud vette. Nii ja niisuguse hobusejõuga masinad on parimas korras. Laevalael on kõik hästi ja kestvalt seatud. Rõõmsalt lehvivad lipud tuules. Virgalt ronivad laevamehed mastidele. Ühkelt libiseb laev läbi laine. Aga kas ta peab vastu ka tormis? Sääl tõuseb tuul, tuul muutub tormiks, tormist saab orkaan. Kuis peksavad lained üle laeva, kuis tuul raputab seda, nagu tahaks ta laeva murda katki nagu peene kepi! Aga laev peab vastu, torm ei suuda talle teha midagi. Laeva kõbulikkus mere jaoks on proovitud, ehitusmeistri kuulsus on kahtlematu. — Nõnda on lugu meiega, inimestega. Ainult torm, kannatus, võib näidata, mis on meie küljes ja meie sees... Kui kõik tuleks nii nagu meie tahtnud, ja Jumal ei võtaks meilt midagi ja ei annaks meile koormaid,

(Järg 6. lhk.)

Kristuse-vastase evangeelium.

„Meie riik on ainult siit maailmast.“

Tahetakse saavutada, et inimesed mõtleksid ainult selle maailma peäle ja mis kuulub sellele maailmale. „On rumalus,“ kuulen ütleva, „viia inimese mõtteid maast taeva poole, käesolevast ajast tuleviku peäle.“

Jah, nii kõneleb enesearmastaja, egoist, nii räägivad need, kes usuvad vaid seda, mida nad näevad ja katsumad, mida nad võivad kaaluda, mõõta ja lugeda. Nii räägivad, kellet kallid on ainult hõbe ja kuld.

Mis nad küll mõtlevad inimestest, kes taevale on sõda kuulutanud? Kas nad ei ole iialgi kannatanud, pole nutnud, kas nad pole iialgi surmale näkku vaadanud? Kas nad pole iialgi tunnud, kui vähe inimese püüdmine võib kergitada maapäälseid kannatusi? Kas neil pole küllalt sellest, et meie kastame maad oma higi ja pisaratega, kas matame sinna ka oma lootuse? Kas matame ka oma hinge pimedasse hauda, ilma igaviku-valguse kiireta?

Siis ka vang pimedas vanglahoones ei tohiks püsti tõusta ja minna aknatrellide juure, et pisut vaadata taeva poole ja sisse hingata värsket õhku?

Teie õnnetud, teie ajate ära enesest taevaliku lootuse, ajate selle ära ja kaevate maa sügavusel! Mul on kahju teist. Kuid missugune õigus on teil levitada omi vaateid maailma? Missugune õigus on teil rõõvida neid, kes töötavad päeva palavuses ja kannavad raskeid koormaid, võtta neilt seda ainsat, mis neil on — lootust taeva peäle?

Rõõvida kannatajalt seda, mis võiks võtta tema valu ehk kuivatada mõnd pisarat — kui see ka oleks ainult ettekujutus — on metsik südametus!

Kord elas üks vang. Reg temal oli väga pikk ja tal oli nii raske tunne istudes omas üksikus kongis. Siis ta hakkas tähele panema üht väikest ämblikku, kes igapäev ronis tema kongi, ja see hakkas temale rõõmu tegema. Tema söötis loomakest ja vähehaaval hakkas igapäev tundma igatsust tema tuleku üle, ja iga kord, kui ta teda nägi, hakkas ta rõõmu tundma. Loomake jäi vangi sõbraks. Ühel päeval nägi seda vangivalvur ja armetult pani oma jala ämbliku peäle. Sina õnnetul! Ka see tühi rõõm keelati sulle! Ämblikul küll pole palju väärtust. Kuid ühes sellega astuti inimese südamele ja seepärast vangivalvuri teguviis äritab meid. Igaüks, kes seda loeb ehk kuuleb, tahaks hüüda: „Missugune metsikus!“

Kuid rõõvida inimesi, võttes neilt viimse lootuse taeva peäle, on sama

hää kui võtta vaeselt viimse leiva-tüki, võtta uppujalt viimse oksa, millest ta kinni hoidis, ja lükata teda sügavasse. See on sama, et öelda inimesele: „Rahustu, sa nälginud, ja nunenud ja külmanud — teinepool hauda ootab sind suur mitte-midagi!“

Kõva süda. Kuid au olgu Jumalale, meie seisukord pole niisugune. Oleme julged. Meie oleme siin nagu rändurid, kes igatsevad kodu järele. Varsti mõõduvad kurjad päevad ja langevad köidikud, mis sääl meie vaimus peaks veel köitma.

Sa õhkad selle elukoorma all. Sul on tühimus rahuldustest, mis hüütakse eluõnneks. Sa oled väsinud ebaõnnestumistest, mida oled pidanud kannatama. Ole julge! Tõsta oma pilk taeva poole — sääl on su kodumaa, sääl on puhkus väsinule, sääl on rand pärast tormavat merd.

Võta julgust! Vaata üles! Vabastamiseaeg on ligi. Veel lühike hetk, ja sinu vaesuse rüüalad muutuvad säravaks riietuseks, sinu maine hoone valguselossiks.

Sääl ei ole enam vaesust ega puudust. Sääl ei ole ükski mahajäetud, ülearune ega pettunud. Jumal võtab meid enese juure, ja meie rõõmu pärast ei saa ära mõista kõike seda hääd, mida leiame Isa majas. Sa igavene tõde, missugust rõõmu tood Sa minu hingele, kes nii on püüdnud Sinu sõna kuulda! Sa ilus tõde, igavesti vana ja ometi alati uus, nõnda minu süda rõõmu pärast hõiskab, et igavesti on ühinenud Sinuga!

Päästesõdurid külastavad vange.

Rahvusvahelised uudised.

Kindral saabus õnnelikult Kaplinna ja võeti vastu suure vaimustusega. Tema esimeseks ülesandeks oli aastakongressi juhatamine Rodesias, kus tal oli suurepärase edu. Tuhanded pärismaalsed salvatsioonistid kogunesid pidustusele, mõned neist käisid jalgsi kuni 300 Inglise miili ja võitsid kartuse, et neile kallale tungivad rõõvloomad. Sisse õnnistati 150 uut sõdurit, kõik muidugi mustanahalised. Proua Higgins pühendas ühel koosolekul 30 Aafrika last Jumalale. Ainult ühel päeval registreeriti 1090 otsijat, nende hulgas üks Paramounti päalik.

London. Hiljuti algas jälle uus kaudte sessioon Londonis. Sessioon koosneb 385 kadetist, kes on saanud nimeks „väljapidajad.“

Rahvas, keda meie kohtame Indias.

Ltn.-komandör Evens kirjutab meile: Üks arhitekt külastas mind rahvuslikus pääkorteris ja tutvustas end öeldes: „Mina tulin ühel erilisel ülesandel; kuid ma usun, et teie võite mind aidata. Ma olen väga mures oma rahva pärast. Nad on kaugele läinud oma eivanemate usust. Nad muutuvad väga ilmalikuks — joovad, tantsivad, harrastavad hasartmänge ja teisi asju, millele nende isad poleks iialgi mõelnud. Rahvusena oleme välja suremas. Ma tunnen, midagi peab tehtama, et takistada seda. Meie oleme eraldatud ja lahutatud ühikond 100.000 inimesega, ja mina ütlatuksin, kui teie suudaksite alustada oma Armeed tööd meie rahva keskel, ja see päästaks neid väljasõremisest ning Jumala unustamisest.“

Ta oli minuga ühel arvamisel, kui tähendasin, et päästmine Kristuse läbi on aluseks inimeste uussünnile; kui mina küsisin temalt, mis juhtis teda sellele veendumusele, et Armeed võiks temale abiks olla, ütles ta:

„Mina ühes abikaasaga hiljuti pöördusin tagasi Londonist. Meie olime sääl neli aastat. Selle aja jooksul olid meil kaks Päästearmeed tütarlast teenistuses. Nad olid hääd töötajad ja väljendasid oma usku tegelikult elus nii veenvalt, et meie tundisime kõiges selles peituvat suurt jõudu. Selle tagajärjel tundsin huvi Armeed liikumise vastu, ja Londonis nägin mõnda teie inimest suurest tööst. See vaimustas mind lootuses, et võite teha midagi meie rahva vaimlise taapinna tõstmiseks.“

Võlad ja valed käivad harilikult üheskoos. Vaata, kui suure tulekahju süütab väike leek!

Ei ole ühtki kohustust, mida meie nii väga alahindame kui kohustust, olla õnnelik.

Inimene, keda Jumal tarvitab.

(Järg 3-dalt lhk.)

geeliiumist; ümber lükates troone, kuningriike ja kurjusevägesid, igale poole tuues valgust ja troosti ning päästmist pimedate, kurbade ja pautste südametele.

Ehkki enam kui kaheksateist-sada aastat on möödunud ajast, mil Pauluse pää ära raiuti ja mõeldi, sellega on temaga jäädavalt lõpetatud, siiski tema kasu suureneb ja tema vägevad sõnad ja tööd kannavad suurt vilja inimeste häaks ja Jumala auks.

Oo, kui imestanud on Paulus, kui ta saab kätte oma lõpuliiku tasu suured kohtupäeval, et omandada varandusi, mida ta on kogunud taevases, ja igavese väärtusega püüanduse, mis on valmistatud temale.

Vaene, kurb hing, võta julgust! Ole vahva! Sa arvad end kasuta olema, kuid sa ei tea. Usalda Jumalat!

Paulus nägi tumedaid päevi. Ta kirjutas ühel päeval Timoteusele ja ja ütles: „Seda sa tead, et kõik need Aasias on minust ära pööranud.“ Õppige tema elu apostlite tegudes ja kirjades ja vaadake, milliseid kokkupõrkeid ja takistusi oli temal, ja võtke julgust!

Ole usklik.

Jeesus ütles: „Kes Minu sisse usub nõnda kui kiri ütleb, selle ihust peavad elava vee jõed jooksuma.“ Seda ütles Tema vaimust, keda pidid saama need, kes Tema sisse usuvad.

Vaata, et sa oleksid usklik. Vaata järele, et sa oleksid „täidetud vaimust“ ja Jeesus valvab, et meie elust voolaksid püha mõju jõed ja vägi maailma õnnistuseks. Ka sina imestad kord äratundmise päeval, kui näed oma tasu määratud suurust, võrreldes sinu ohvri ja töö vähesusega.

Pühitsuse vastased ütlevad, et õpetus pühitsusest on kaugel sisse toodud. Meie oleme olemis nendes — ta on toodud pikal reilil Põhjal Maalt.

Usk ei või saada puhastatud Jeesuse verrega, vaid ainult kuuma sulatuse teel (1 Peetr. 1:7). Patud ei või saada puhastatud katsumiste ja proovide läbi, vaid ainult Jeesuse vere läbi. (1 Peetr. 1:18, 19.)

Vagal veel on sügav põhi, aga lähelepanes leiata, et ta külmab esimesena.

Puhas inimene ei tunne kunagi sisemist argtust.

Jumal ei ole isikute austaja.

See, kes ei ole minu poolt, on minu vastu.

Vähe asju on võimatud hoolsusele.

Armastus on tugev kui surm; armukadedus on jube nagu haud.

Ei ole ühtki lõukannatust, millest hing ei saaks kasu. Kõigest kasust on suurim arusaamise kasu.

See, kes ei taha mõista, on pime pooldaja, — see, kes ei või mõista, on rumal,

— see, kes ei julge mõista, on ori.

Ohvitseri pulmad Rootsis.

Ensain V. Granholm Tartust pühitses 3. septembril s. a. pulma kapten Nanna Hahnega. Pulma peeti ensaini koduslinnas Örebro's; seda juhatas brigadör ja proua K. Johanson, endised Pääste-armee juhid Eestis ja Lätis. Armees saal, millel on 800—900 istekohta, oli ilusasti dekoreeritud ja täis huvitatud rahvast. Marsihelide kõlal sammus pruutpaar üles platvormile. Pärast laulu ja palvet rääkis brigadör Johanson ja andis pruutpaarile mõned mälestussõnad. Selle järele laulatas tema neid Pääste-

armee kombe järgi. Korpuse naiskoor laulis ühe ilusa laulu: „Ainult üks päev, üks silmapilk teise järgi“, ja siis järgnesid kõne ja õnnesoovid ohvitseride-seltsiliste poolt, kellega pruutpaar on ühes töötanud Rootsis, ühtlasi sugulastelt ja sõpradelt. Muuseas rääkis pruudi vend ja vennanaine, kes ka on ohvitserid. Proua brigadör Johanson rääkis raskustest, mida ohvitseri abikaasal tuleb kohata, ja andis mõned mälestussõnad. Hulk telegramme loeti ette, muude seas ka ohvitseridelt ja seltsilistelt Eestist ja Lätist. Koosoleku ajal tulid kaks väikest fütarlast ja andsid pruudile lilli.

Lõpuks rääkisid pruutpaar, mõlemad väljendades oma rõõmu selle üle, et juba lapseaastates nad võisid oma elu anda Jumala kätte, ja et nad möödunud aastafel on võinud teenida Teda. Nemat olla veendunud, et Jumal on nende feed kokku juhtinud, ja et Tema edasi hoiab ja juhatab neid.

Järgmisel nädalal algasid meie seltsilised reisi Eestisse, Tallinnas võtsid nad osa koosolekust, kus proua Granholmile südamlilikult teretulemast äldi tema uuele tööpõllule. Terovituskoosolekut Tartus juhatas envoo Bakul, kes seltsiliste ja sõprade nimel terovitas proua Granholmi. Hulk inimesi oli kogunud koosolekule.

Issand õnnistagu ensaini ja proua Granholmi, et nemad ühiselt võiksid palju töödada Eesti päästmiseks.

Ensain ja proua Granholm.

Usu proovimine kannatuse läbi.

(Järg 4-dalt lhk.)

siis muutuksime nõrgaks ja laisaks, ning igavene „päikesepaiste“ muutuks meile nii koormavaks, nagu troopikamaa kestev suvi.

Nõnda aga langeb sinult ära nii mõnigi ilus side üksteise järgi. Kannatusel on oma eesmärk, ta peab sind kujundama isikuks, jumalainimeseks, tegema iseloomuks, kes teab, mida ta tahab, ja mida ta tahab, seda ka teostab, kes seisab kindlalt usurelvade varustuses, nii et kõik kurja patused nooled peavad murdudes pörkama tagasi.

Proovimine kannatuses on sõber ja vaenlane ühtlasi. Igas ristis istub ingel ja saatlan. Meie peame leidma üles saatana, temaga võitlema ja teda lõõgama, et ingel võiks laotada tiibu ja meid viia Jumalale lähemale.

„Jõulu-Sõjahüüd“

on see, mida ootavad kõik. Saatke isiklike mälestusi, ühenduses jõuluga, Koostage juba nüüd „Jõulu-Sõjahüüd“ leulitamisele!

Juhtumised meie võitlusväljal.

Territoriaal-komandör Läti presidendi juures.

Uus komandör tegi neil päevil visiidi Läti presidendile. President võttis tema vastu väga sõbralikult ja väljendas oma suurt huvi Pääste-armee töö vastu. Ta oli üllatunud mõnede statistiliste arvude üle meie sotsiaaltöö alalt ja andis mõista, et see töö on tõesti vajaline maale ja rahvale. Erilisel väärtuslikult hindas ta võimalikku tööd, kuna tema arvamise järgi hakkavad inimesed pärast maailmasõda ja revolutsiooni jälle janu tundma usu järele. Ta soovis parimat edu meie juhile ja kogu tööle sellel maal.

Sõnakuulmine toob õnnistust.

Ühe korpuse naiskapteni lugest ette pühapäeva hommikul pühitsuskoosolekul „Sõjahüüdust“ ühe artikli takistustest, mis on inimhinges Püha Vaimu töö vastu. Muuseas nimetati ka uhkust. Kui ta pärast läks võtma korjandust, pani üks koosolekul viibiv õdedest oma kaelahte vaagnale. Kindlasti oli see temal takistuseks pühitsusele.

Tallinna I.

Minu abikaasa ja allkirjutanu, kes hiljuti saabusid koju puhkusele Rootsis, said südamliku vastuvõtu osaliseks seltsiliste ja sõprade poolt. See õnnistas meie südameid. Meil on suur rõõm, et võime töötada Jumalale ja hingedele. Meie südamlik palve Jumala poole on, et meie võiksime olla paljudele õnnistuseks eeltulevail päevil. — 12. sept. oli meil hää tervituskoosolek ensain ja proua Granholmile Tartust, kes saabusid Rootsist oma pulmalt. Laupäeval, 14. sept. oli minu abikaasal ja minul rõõm juhutada üht koosolekut II korpusel.

Meie viimane vabaühkukoosolek Kadrioru pargis oli hää. Suured rahvahulgad kuulasid sel suvel pääste-sõdurite tunnistusi Jeesusest Kristusest. — Suureks huviks ja rikkalikuks õnnistuseks meie korpuselise oli ensain Maydelli külaskäik Šveitsist. Jumal õnnistagu ja tarvitagu teda tööriistana meie tööpõllul Šveitsis.

Ernst Molin, adjutant.

Ensain Maydell.

Ensain Maydell

Šveitsist Tallinnas

„Maitske ja vaa-dake, kui hää on Issand! Väga õnnis on see, kes usaldab teda!“

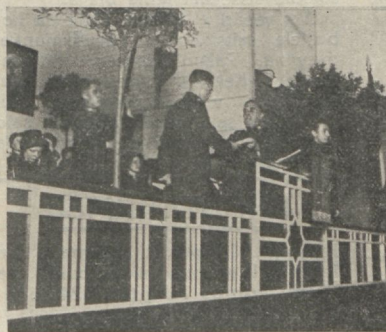
Laul 34:9.

See sõna kõlises ja helises minu südames, kui mina reedel, 5. sept., esimest korda astusin Päästearmee ilusasse koosolekuruumi Tallinna sadamas, tervituspeo puhul, mille ohvitserid, sõdurid ja koduühingu liikmed olid valmistanud oma paljuarmastatud juhtidele, adjutant ja proua Molinile pärast nende puhkekaega. Umbes 20 aastat tagasi — olles sügavalt mõjutatud Katarina Boothi ululoost — astusin samme Päästearmee sila kutsumiseks Soomest, kuid tolleagedud olud takistasid seda. Tänapäev ümbritses mind nüüd samas linnas salvatsioonistide hulk, kes suure valmistusega ja säravai silmil kiitsid, mida Jumal nende ohvitseride truu töö läbi teinud nende juures. Võis tunda, kuis otsekohene oli jälle nägemise rõõm mõlemilt poolt, ja oleks olnud raske otsustada, kas olid ohvitserid või seltsilised õnnelikumad, et nad jälle olid ühendatud teineteisega. Tee ja küpsile, samuti ka rohkesti lilli saalis suurendasid rõõmsat meeleolu, mis leidis väljenduse rõõmsals lauludes gitarride saatel.

Rohkem kui 20 aasta eest kohtasin ühes piiblitunnis sõprade juures esimest korda Päästearmee ohvitseri. See oli, juba tol ajal rauk, komandör Railton, meie asutaja kindral William Boothi esimene abiline ja sõ-

ber. Minu küsimusele Päästearmee koosolekute üle andis ta mulle Armees pühituskoosolekutest nii omapärase seletuse, et see minus aratas soovi, ka kord saada võimalust niisugust koosolekut kaasa elada, kui ma kord saatsin kuskile maale, kus neid peetakse. Nüüd oli minul 7. ja 14. septembril eesõigus minu vna kodumaal Tallinna I ja II korpusel niisugustel pühituskoosolekutel Jumala sõna kuulutada seltsilistele ja sõpradele ja näha, kui paljud ustustasid temale jääda truuks ning sõnakuulelikuks.

Juba varsti 10 aastat olen Päästearmee naisohvitser, kuid need tunnid minu kodumaal liigutasid mind erilisel, ja ma palun Jumalat, et ta õnnistaks ülevoolavalt rikkalt truu ohvitseride tööd, kuna mina tagasi pöördun Šveitsi, et teie tervitusi edasi anda sääsetele seltsilistele. Ensain S. Maydell.

Ühe territorial-komandöri tervituskoosolek Riias.

Tartu.

Pühapäeval, 21. sept. oli meil lahkumiskoosolek envoir L. Bakulile. Saal oli huvitatud rahvast tungil täis. Seltsilised, sõbrad ja ohvitserid tänasid envoir Bakuli tema ustava töö eest ja rõõmude ning õnnistuste eest. Lapsed kandsid ette laulu ja annetasid lilli. Viimaks kõneles envoir koosoleku lõpul piiblisõna põhjal. Jumala Vaim oli ligi ja järelkoosolekul tulid mitmed hinged palvepingile, et otsida päästmist. Meie tänane veel kord envoir Bakuli moodunud aja eest ja tuletame meele laulusõna: Kõik on arvestatud taevas, Kus sind palk ootab eel!

Nanna Granholm, ensain.

Peab tarvitama viskoda.

Meremees oli parajasti tagasi jõudnud valaskala püügil, ja tema sõber võttis teda enesega kaasa kuulama üht osavat jutlustajat. Pärast jutlust küsis sõber temalt: „Jack, kas ei olnud see tore kõne?“ „Jah, see oli meremehe viisi“, ütles Jack. „Mast oli küllalt kõrge, purjed ja laevavärk kõik korras, kuid ma ei näinud ühtegi viskoda. Kui laev läheb valaskalapüügile, siis on suur asi, saada valaskala; aga nemad ei tule, sest ei teill on ilus laev; teie peate minema nende järgi ja viskama oda. Jutlustaja on valaskala püüdja; tema on saadetud neid püüdma. Mõtelge, kui palju on tarvis kõneste nagu see, et ümber pöörduda patust, ja panna teda hüüdma: „Mis pean ma tegema, et öndsaks saada?“

Ohvitseride koosolekul Riias.

Lõpetusena minu abikaasa ja all-tähendatu suvepuhkusele, oli meil eesõigus kohata meie ohvitser-sõpru Eestist ja Lätist Riias kahel päeval ohvitseride koosolekul. On kerge aru saada, et sarnane võimalus on hindamisväär. Iseäranis oli see väga huvitav meile, sest pidime kohtama meie uut juhatajat kolonel G. Simpsoni. Teispäeval, 2. septembril kogusime esimesele koosolekule. Esimene koosolek oli kinnine ohvitseride koosolek, mida juhatas kolonel ja oli sarnane tutvunemise koosolek ohvitseridega.

Õhtune koosolek oli sõdurite koosoleku iseloomuga, see oli ühine kõigile Riia korpusetele. Oli kogunud hulk seltsilisi. Kolonel rääkis sõnade üle: „Olg e tugevad Issandas.“ Järelkoosolekul, mida peeti, oli palju, kes pühendasid uuesti oma elu, et teenida paremini Jumalat. Kesknädalal 3. septembril peeti kaks kinnist ohvitseride koosolekut. Kolonel rääkis tähtsusest, et olla karjased neile, kes tulevad meie hoole alla. Tõsine palvekoosolek lõpetas neid kinniseid koosolekuid.

Õhtul kogusime kongressi saali demonstratsioonile. Meiega ühes oli kogunud palju rahvast ja demonstratsioon lõppes sellega, et kahtsuspinkki ümbritsesid mitmed armuotsijad.

Meie tänane koloneli nende päevade eest ja nende õnnistuste eest, mida jagasime üheskoos, ja meie motto on: „Edasi sõtta!“

Ernst Molin, adjutant.

Puudulik teadmine päästmisest.

Keegi ülikooli professor, sõites üle jõe, küsis laevamehelt: „Tunnete teie mõtteteadust?“ „Ei, pole kunagi kuulnud.“ „Siis üks veerand teie elust on kadunud. Mõistate geoloogiat?“ „Ei.“ „Siis pool teie elust on kadunud. Mõistate teie astronoomiat?“ „Ei.“ „Siis kolmveerand teie elust on kadunud.“

Varsti päale selle läks paat ümber ja mõlemad seesolijad kukkusid vette. „Oskate teie ujuda?“ küsis laevamees. „Ei,“ hüüdis professor. „Siis terve teie elu on kadunud,“ lausus laevamees.

Kerge on moraliseerida. Paljud tänapäev võivad uhkustada teadmistega, kuid puudulik teadmine päästmisest sunnib neid viimati jõudma tõsiasjani, et nad viibivad igavese surma hädaohus.

Hinnake öieti väärtusi.

Mõõga ja kilbi brigaad. Piiblitekstid oktoobris.

2. Kuningate

K. 1. — 7: 1—11	N. 16. — 2: 1—10
N. 2. — 7: 12—20	R. 17. — 2: 11—21
R. 3. — 8: 1—6	L. 18. — 3: 1—9
L. 4. — 8: 7—15	
	P. 19. — 3: 10—18
P. 5. — 9: 1—6	E. 20. — 3: 19—29
T. 6. — 9: 16—26	T. 21. — 4: 1—11
E. 7. — 9: 30—37	K. 22. — 4: 12—26
K. 8. — 11: 1—12	N. 23. — 5: 1—15
N. 9. — 11: 13—21	R. 24. — 5: 16—26
R. 10. — 12: 1—10	L. 25. — 6: 1—6
L. 11. — 12: 11—16	P. 26. — 6: 7—18
P. 12. — 13: 14—21	
E. 13. — 17: 9—18	

Sakaria.

Kalaatia	E. 27. — 7: 1—14
	T. 28. — 8: 9—24
T. 14. — 1: 1—12	K. 29. — 13: 6—9
K. 15. — 1: 13—24	N. 30. — 14: 9, 16—21

Mille eest meie palveme oktoobris.

Nädal kuni 5. okt.	Noorsoo põõrmine.
12. "	Hollandi.
19. "	Killustatud Lõuna-me- resaread.
26. "	Hiina.

Praegusel ajal, kus võimul kuld, meie vajame kuldset juhtivat võimu. Jumala kulla mäed ümbritsevad meid, kuid mõningail inimestel puudub vaimline jõud, et ronida neile mägedele.

Pühapäevane töö.

Keegi juurviljakasvataja, kellel oli usklik naine, töötas sageli pühapäeviti oma põllul. Ühel pühapäeval istutas ta kapsataimi. Naine ütles talle: „Jäta ometi töötamine pühapäeval, kapsad ei hakka kasvama.“

See teostuski, kapsataimed närtisid ära.

Ühel pühapäeval töötas ta puid raiudes. Ta hakkas puuhalge laduma maja ette. Naine manitses teda jälle; kuid mees töötas edasi. Ei kestnud kaua, siis tuli tuulehoog ja puhus puuvirna ümber. Seega oli suletud sissekäik tema majja.

Üks veoäri ei annud iialgi oma hobeuste seitsmendat päeva puhkepäevana. Paljud hobused surid eneaegu. Keegi manitses omanikku, et ka loom vajab puhkepäeva. Kui siis hiljem selle veoäri hobused said puhkepäeva, saavutasid nad oma normaalse eluea.

PÄASTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tallinna II korpus Vaksali puiest. 8-a
Tartu korpus Tähe tän. 124 Tartu

Koosolekute aeg:

Pühap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
Ärip.: teisip., neljap. ja laup. kell 1/2 8.
Pühapäevakool igal pühap. k. 1/21 p.

„Sõjahüüü“ võitlejate nimestik septembris.

Tallinna I korpus.

Kapt. W. Jørgensen 55 eks. Ltn. K. Bernadt 25 eks. L.-seers. Hilda Sandberg 105 eks. Muusik. Alide Matveus 75 eks. Sõd. Emilie Niemann 60 eks. Nekr. Vambola Lubi 50 eks. Sõd. Feodisia Leemann 40 eks. Sõd. Maria Holunder 35 eks. Muusik. Maria Ernits 31 eks. Seers. Amalie Sagar 30 eks. Sõd. Johannes Daubner 30 eks. Kassah. Jaan Kütt 25 eks. Sõd. Lovise Damm 25 eks. Sõd. Liisa Kriikman 25 eks. Seers. Elise Reinberg 25 eks. Muusik. Alide Salm 25 eks. Sõd. Voldemar Leemann 25 eks. L.-seers. Hilda Olo 25 eks. Sõd. Alvine Kreos 25 eks. Muusik. Maria Vesiloik 25 eks. Johanna Baar 25 eks

Tallinna II korpus.

Sõd. Alice Lõoke 100 eks. Sõd. Anette Reisman 75 eks. Sõd. Elisabet Alberg 25 eks. Leitn. M. Blees 69 eks. Leitn. J. Matveus 75 eks.

Tartu korpus

Envoi L. Bakul 50 eks. Ensain Granholm 35 eks.

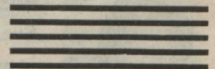
PÄASTEARMEE

JÄRELUURIMISE BÜROO

otsib ärakadunud isikuid, nii Eestis kui ka välismaades. Tänaades üle kogu maailma ümbritsevat Armeed organisatsioon, on korda läinud paljud leida.

Maks: Eestis — Ekr. 3.—
Välismaal — Ekr. 5.—

Adress: Riga, Matisa iela 13
dz. 6. Tallinn, U. Sadama t. 11-a.

1.

L. M. 198.

1. Oh kuid õndsad kõik need, kes on [Päästjale truud, kelle taevas on aarded ja ees. Keel ei väljenda saa, kuidas rõõmustab hing, mis on Jeesuse armastust täis.

Koor: Hüüdkem rõõmsalt „halleluuja“, marsides kõik mööda teed. Laulgem lunastavast käest, mis meid päästnud patu väest, Jeesus õnnelikuks alati meid teeb!

2. Magus rõõm on mu sees, kõike Jumala [lalt hääd

Talle veres ma omasin nüüd. Usun südamest ma, „taevaõndsus nii suur Jeesu nimes!“ see on minu hüüd.

3. Jeesus alati on minu päike ja laul, et ma tunneks ta päästmist kõik maad! Tema armastab mind, surres kannatas kord, et mind päästa ja murda mu meelt.

4. Püha õndsust mu meel tunneb auli- [selt siis, mis mul elustav veri on toond. Oma Päästjaga vaid olen õnnistust täis, taevarahu ta hinge mul loond.

2.

I. M. 123

1. Sääl parem maa, nad ütlevad. Ilus maa! Ilus maa! Kus patt ja hädad puuduvad. Ilus maa! Ilus maa! Sääl õhus laulud kõlamas ja inglid tiivul hõljumas. Kuldkandlid riigis kaunimas. Ilus maa! Ilus maa!

2. Ei pilved kata taevast sääl. Õnnis maa! Õnnis maa! Ei pisar läigi palge pääl. Õnnis maa! Õnnis maa! Nad joovad armujõgedest ja osa saavad Jeesusest, kes kaunim säälseist iludest. Õnnis maa! Õnnis maa!

3. Ei kiskjad loomad, kuritööd sinna saa! Sinna saa! Surm ega õudsed patuööd Sinna saa! Sinna saa! Sääl on kõik pühad, laitmatud. Ei Jeesu veres päästmatud ja oma patust põõrmatud sinna saa! Sinna saa!

4. Kuid kõiki patust lunastas

Jeesus vaid! Jeesus vaid! Meil rahu tuues kannatas Jeesus vaid! Jeesus vaid! Me puhtaks pestud oleme ja jälle õndsust päri me ning selles riigis elame. Jeesus vaid! Jeesus vaid!

3.

Talle K. 207.

1. Üks hommiku ma ärkan patuta, kui lähen koju oma Päästja juure. :/: Oh seda rõõmu, mis siis tunnen ma! Sääl lõppenud kõik häda, vaev ja mure. :/:

2. Kõik pühad saavad rahus hingata sääl igaveses elu asemes. :/: Nad kiitvad Jeesust ilma lõpmata ja kummardavad teda austades. :/:

3. Ta omi lapsi heldelt juhatab, neid ööd ja päevad tahab süles kanda, :/: Ja vaimuööök, — ta sõna kindlaks jääb, meid lootuse laev viib eluranda. :/:

4. Oh oota Jeesust! Aeg on üürike! Kul torm ja lained sind veel hirmutavad, :/: siis tõsta pääd ja vaata ülesse! Sind taevanglid kätel koju viivad. :/:

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, 1/2 a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti. Vastutav toimetaja: envoi L. Bakul. Väljaandja „Päästarmee“, Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a.

J. & A. Paalmann'i trükk. Tallinnas, V. Karja tän. 12. 1930 a.